

ODDALACZ (1) *sb m*

N sg odd(a)l(a)cz.

Sł stp brak, Cn s.v. odganiacz, Linde XVIII w. s.v. oddalić.

Ten, kto oddala, odpycha; depulsor Calep, Cn; propulsator Cn: Depulsor – Ten ktori odpedzą, oddalacz. Calep 307a.

Cf **ODDALICIEL**

ZCh